

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31maja 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk -Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant staż. Marek Maślany

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2016 roku na rozprawie

sprawy z powództwa H. I (...) w K.

przeciwko J. J.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. J. na rzecz powoda H. I (...) w K. kwotę 17.075,18 zł (siedemnaście tysięcy siedemdziesiąt pięć złotych osiemnaście grosze) wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, nie więcej niż odsetki maksymalne za opóźnienie od kwoty 9.658,44 zł od dnia 27 lipca 2015 r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.255 zł (trzy tysiące dwieście pięćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

I C 479/16

UZASADNIENIE

Powód **H. I (...)w K.** pozwem z dnia 27 lipca 2015 r., skierowanym przeciwko **J. J.** wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 17.075,18 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego (...), wynoszącej na dzień wniesienia pozwu 10,00 w stosunku rocznym od kwoty 9.658,44 zł od dnia 27.07.2015r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 6 lutego 2009 r. pozwany zawarł z (...) Bank S.A. we W. umowę pożyczki numer (...). Wobec braku spłaty zadłużenia wierzytelność wynikająca z opisanej umowy została sprzedana na rzecz powoda na mocy umowy sprzedaży wierzytelności zawartej z (...) Bank S.A. we W. w dniu 4 czerwca 2014 r.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 lutego 2009 r. pomiędzy (...) Bank S.A. we W. a J. J. została zawarta umowa pożyczki. Pozwany nie spłacał należności zgodnie z umową, skutkiem czego umowa została wypowiedziana.

Bezsporne, nadto: umowa – k. 7 - 12

Wierzytelność wynikająca z ww. umowy została sprzedana na rzecz powoda na mocy umowy przelewu zawartej przez H. I (...) w K. z (...) we W. w dniu 4 czerwca 2014 r.

Bezsporne, nadto: umowa przelewu wierzytelności wraz z załącznikiem i pełnomocnictwem – k. 18-23

Zobowiązanie J. J. wobec powoda wynosi na dzień 6 czerwca 2014 r. kwotę 15.702,36 zł, na którą składa się kwota 9.658,92 zł kapitału oraz 6.043,92 zł tytułem odsetek.

Bezsporne, nadto: wyciąg z ksiąg bankowych – k. 17

Powód wezwał pozwanego do zapłaty pismem z dnia 3 lipca 2015 r. Wezwanie nie odniosło skutku.

Bezsporne, nadto: przesądowe wezwanie do zapłaty – k.15

Sąd zważył, co następuje:

Pozwany, pomimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy nie stawił się na nią, a nadto, pomimo zobowiązania do złożenia odpowiedzi na pozew, nie złożył jej. Wobec powyższego na podstawie art. 339 § 1 k.p.c. wydano wyrok zaoczny.

Powództwo było zasadne w przeważającej części i w tym zakresie zasługiwało na uwzględnienie.

Wobec braku stanowiska pozwanego oraz przedłożonych przez powoda dokumentów w postaci umowy pożyczki, przelewu wierzytelności, wyciągu z ksiąg bankowych Sąd zasądził kwotę 17.075,18 zł zgodnie z żądaniem pozwu.

Zgodnie z przepisem art. 481 k.c. w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2016 r., maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie – czyli odsetek maksymalnych za opóźnienie (§ 2¹). Jeżeli wysokość odsetek za opóźnienie przekracza wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, należą się odsetki maksymalne za opóźnienie (§ 2²).

Zgodnie z twierdzeniem powoda, któremu pozwany nie zaprzeczył, zgodnie z zawartą przez pozwanego z bankiem umową, bank (a później powód, jako nabywca wierzytelności banku) uprawniony był do naliczania pozwanemu odsetek za opóźnienie w wysokości czterokrotności aktualnej wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. Jednakże, wobec zmiany odnośnych przepisów po dniu 1 stycznia 2016 r., naliczenie odsetek w tej wysokości jest możliwe tylko pod warunkiem, iż nie przekraczają one odsetek maksymalnych.

Z uwagi na powyższe, Sąd oddalił powództwo w zakresie żądania zasądzenia odsetek powyżej wartości odsetek maksymalnych od dnia 1 stycznia 2016 r., o czym orzekł w punkcie II wyroku.

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu w oparciu o art. 98 k.p.c. , uznając powoda za stronę wygrywającą i zasądając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.255 zł na którą składała się opłata od pozwu – 855 zł oraz koszty zastępstwa prawnego w kwocie 2.400 zł.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...),
3. (...)